

за това продавача. Сжщото право има и продавачътъ, щомъ като купувачътъ му е извѣстилъ за своитѣ възражения противъ стоката.

Чл. 349. Купувачътъ не може да си служи съ възражението, че стоката не отговаря на условнитѣ или законнитѣ качества, ако открие тия недостатъци слѣдъ шесть мѣсеца отъ приеманието, или ако въ сжщия срокъ не извѣсти продавача за недостатъцитѣ.

Правото на купувача за искъ противъ продавача, за недостатъци въ стоката, се просрочва въ продължение на шесть мѣсеца, считани отъ приеманието на стоката

Тѣзи правила не измѣняватъ законнитѣ распореждания или търговскитѣ обичаи, които за извѣстни сдѣлки опрѣдѣляватъ по-краткъ срокъ за просрочване.

Чрѣзъ договоръ може да се опрѣдѣли по-дългъ или по-късъ срокъ за отговорността на продавача.

Чл. 350. Въ случай на измама, продавачътъ не може да се ползува отъ прѣдписанията на чл. чл. 347 и 349-й.

Чл. 351. Въ случай, че купувачътъ е закжснѣлъ да приеме стоката, продавачътъ има право да внесе стоката подъ отговорность и смѣтка на купувача въ нѣкой публиченъ складъ или да ѝ депозира при частно лице, или пъкъ да ѝ продаде съгласно чл. 348-й и сжщеврѣменно да иска произходящото отъ бавността обезщетение.

За станжлото внасяние или продаване трѣбва, подъ страхъ на обезщетение, веднага да се извѣсти купувачътъ.

Чл. 352. Въ случаитѣ на претенции, произходящи отъ бавността на странитѣ, всѣка страна има право да удостовѣри бавността на другата чрѣзъ протестъ, извършенъ по правилата, прѣдвидени за мѣнителницитѣ и търговскитѣ записи.